

Naročnino in naznanila s prejemom upravnistvo, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Ninski ulici, na Josip Verdievem tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vac-lavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14. po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Izobraževalna društva.

Slovenski narod bje hud boj za svoj obstanek. Boriti se mu je na eni strani proti sovražnemu sosedu, ki ga hoče zatreti, na drugi strani se ima boriti proti domačemu sovražniku, ki ga hoče potom krivih načel upropasti. Zmagal bode v tem boju naš narod le tedaj, ako bode tako izobražen, da bo v izobrazbi enak uasprotniku, ali pa ga bo še celo prekašal.

Zato mora vsak rodoljub smatrati za svojo prvo dolžnost, širiti med našim ljudstvom pravo izobrazbo, kar bo najlozljje doseči po izobrazovalnih društvih, ki naj se ustanove v vsaki župniji.

Izobraževalna društva imajo postati ognjišče, okoli katerega se bo zbiralo ukaželjno naše ljudstvo. Pri tem je polagati največjo važnost na naše fante, ki jim bo treba skrbeti za potrebni stanovski poduk, navajati jih k umnemu branju knjig ter jih opozarjati na škodljive nauke, ki jih hočejo nekateri spraviti med naše pošteno ljudstvo.

Gotovo je, da bo delovanje v izobraževalnih društvih stalo mnogo truda in nesebične požrtvovalnosti. Večkrat bo treba požreti tudi kaj grenkega. A vse to naj nas ne plaši! Zavest, da pomagamo dvigati kulturno moč našega naroda in mu s tem zagotoviti obstanek, nam bo plačilo za ves trud in težave.

Komur je v resnici mar obstanek, pravi napredek in blagostanje našega ljudstva, ta bo vsak rad sodeloval v izobraževalnih društvih, ki so poročstvo boljše bodočnosti, podpiral jih bode in jim s tem zagotovil sijajen obstoj.

Na delo tedaj! Pojdimos vsi reševati naš narod, kajti: »Kar storiš

zase, s Teboj izgine, kar storiš za narod, ostane vedno!»

Shod v Dornbergu.

Ob velikanskem navdušenju se je vršil shod v nedeljo popoldne v Dornbergu. Prišlo je nanj nad 250 mož, da zborujejo, kakor se spodobi resnim možem. Liberalci seveda, ki se za kmeta in delavca še nikdar niso nič brigali, pa skušajo prepričati shode ljudske zavesti. Gabršček misli, da je to ljudsko delo, če on, kak učitelj, par pisarjev in pa nekaj od njega odvisnih koncipientov pride na shod, kjer se prav po pobalinsko obnašajo. Zadnjič v St. Petru se mu je res posrečilo, da se shod ni vršil, pa je mislil, da bo ljudi povsod tako teroriziral. Vrli Dornberžani pa so mu pokazali, po čim je pri njih mast. Človek, ki ni celo svoje življenje še ničesar storil za kmeta, človek, ki živi od denarja ljudstva, tak človek kot voditelj liberalne stranke hodi na shode, hoče prepričati, da bi kmetje zborovali. Kmetje! Zapomnite si to stranko in njenega voditelja! Dornberški kmetje so mu že posvetili.

V nedeljo popoldne ob 3. uri se je pričelo zborovanje v občinskem domu. Dvorana je bila natlačeno polna. Povabljeni so bili in so tudi prišli na shod kmetje, ki se prištevajo nasprotni stranki, a so se na shodu obnašali kakor možje. Vabil ni dobilo le par razsajačev, med njimi učitelj Bric in pa neki poba, znan v Dornbergu pod imenom Bizjakov Bertoldo. Učitelj Bric se je vseeno vsilil na shod, fant pa je bil zapoden. Ta fantek je tudi brzojavil Gabrščeku, naj pride shod razbijati. Med bando, ki je hotela shod prepričati je bil tudi večni županski kandidat Franc Mozetič.

Shod je otvoril dr. Gregorčič v imenu „Sloge“. Kaplan gosp. Kobal je predlagal za predsednika g. dr. Rojca, ki je bil izvoljen z navdušenjem. Nato je razpravljal g. dr. Gregorčič o volilni reformi iz njegovega zanimivega govora, ki so ga zborovalci opetovano pretgali z burnim ploskanjem, povzamemo le nekaj glavnih stvari, ki se posebno tičejo naše goriške dežele.

Goriška je doslej imela skupaj 5 poslancev, od katerih so imeli Lahi 3

Slovenci pa 2, odslej pa bodo Slovenci imeli 3, Lahi tudi 3. Sicer bi bilo za Goriško zadostovalo 5 poslancev in vlada je tako tudi predlagala, da bi imeli Slovenci 3 poslance, Lahi pa 2. To pa se je spremenilo, ker so Tržačani in Tridentinci odstopili vsaki po 1 poslanca, in sicer Istri in Goriški. Zato imajo sedaj tudi Lahi 3 poslance.

Najprvo pa so zahtevali Lahi naj imajo Slovenci 2 poslance, Lahi pa tudi 2; in vlada je to že sprejela v svoj načrt. Zato se je govornik peljal v Trst k namestniku, kjer mu je dokazal, da Slovincem gredo 3 mandati. Namestnik je potem tudi to poročal na Dunaj osrednji vladi, ki je to sprejela v načrt. (Živahno odobravanje). Na to je delal tudi na Dunaju in podpirala sta ga predvsem načelnik „Slovenske zveze“ dr. Šusteršič (Živijo klici) in pa dr. Ploj. Dosegli so tako, da so sedaj na slovenskem Goriškem 3 volilni okraji in sicer 1), Goriška okolica in Vipavska dolina, razum Ajdovskega okraja, skupaj 38.000 duš; 2), Okraji Sežana, Komen in Ajdovščina, skupaj 43.009 duš; 3), Tolminsko in Kanalsko, skupaj 49.000 duš.

Laški volilni okraji pa so: 1). Glavno mesto goriško, Gorica, ki ima s svojimi 25.000 prebivalci svojega poslance; 2). Okraja Gradišče in Kormin, ki štejeta nekaj nad 31.000 duš, sta en volilni okraj; 3). Cervinjan in Tržič s 40.000 ljudmi tvorita 3. laški okraj. V teh laških okrajih pa se nahaja tudi mnogo Slovincov. Toda mandat, ki ga imajo Lahi v Gorici, ne bo ostal vedno laški! (Pritrjevanje). Gorica je glavno mesto in središče slovenske dežele (Pritrjevanje) središče Furlanije je Gradišče. V prejšnjih časih so se Slovenci v Gorici vedno potnjčili, danes se to ne zgodi več, k temu posebno pripomorejo goriške slovenske šole. Slovenski živelj v Gorici vedno napreduje, česar se Italijani že sami boje. (Odobravanje.) Delati moramo vsi na to, da postane Gorica slovesko mesto! (Viharno odobravanje.) Potem homo Slovenci na Goriškem imeli 4 poslance, Lahi pa le 2. (Veliko odobravanje.)

Na to je g. poslanec pozivljaj navzoče, naj dobro pazijo, koga volijo. Po svoji vesti je dolžan vsak voliti takega moža, o katerem ve, da je dobrega pre-

pričanja. Marsikdo pa je sicer za svojo osebo lahko dober človek, pa je v družbi slabih ljudi. Pregovor pa pravi: „Kdor z volkom hodi, mora ž njimi tuliti“. Drugi pregovor pa pravi: „Povej mi, s kom se pečaš, in povem Ti, koliko veljaš“. Zato dobro glejte, kdo vam bo priporočal moža v izvolitev. Že sedaj delajo nekateri na to, da bi katoliški zakon postal razdružljiv, da bi se verouk odpravil iz šole. Novi državni zbor bo gotovo imel o tem sklepati. Vaša dolžnost je, da branite neolčljivost zakona in svojim otrokom v šoli verski pouk s tem, da gotovo volite in sicer takega moža, ki bo delal za to, da se bodo otroci v šoli še vedno poučevali v verskem nauku in da bo ostal zakon nerazdružljiv. Burno odobravanje je sledilo tem besedam. Učitelja Brica, ki je klical med govorom g. poslance: „Kancelarparagraf“ in s tem hotel delati nemir, so možje vrgli pred vrata.

Nato je pričel govoriti g. dr. Pavletič o „nerazdružnosti zakona“ in „svobodni šoli“. Najprvo je ostro ošibal liberalno „svobodnjaštvo“, ki kaže svojo svobodoljubnost s surovostjo, kakor se je ravno videlo. Liberalni Bric, njegov prijatelj Jože Šinigoj, ali „Bela Urša“ imenovan sta začela zunaj upiti in delati nemir. Obnašala sta se prav liberalno surovo. Medtem je prišel Gabršček, ki se odzval povabilu, misleč, da bo shod takoj razbit, ko se prikaže. Med nemirom, ki sta ga delala zunaj njegova prijatelja „Bela Urša“ in učitelj Bric, se mu je posrečilo prikrasti se na shod, kjer je povzročil nekoliko nemira. Eden naših ga spozna, ga prime za malo junaške prsi in ga nese pred vrata. V objemu krepkega moža se Gabršček ni počutil nič dobro. Boječe je zastokal: „Oh, pustite me, saj grem sam!“ Mož ga je spustil zunaj pred vrata: Gabršček naj zahvali tega moža, da ga je nesel ven, ker bi ve mu sicer v dvorani ne bilo dobro godilo. Da ni bilo orožnikov, bi bili naši tudi izpred vrat pomedli razgrajaje in pometali v blato. Tako pa so orožniki napravili mir in liberalnasurovost z Gabrščekom na čelu, skupaj jih ni bilo 10, so šli stat v blato sredo ceste. Par otrok, baje so otroci „Bele Urše“, je žvižgaje letalo okrog desetorice kakor kaka častna straža. Gabrščeka je postalo sram in jo je odkuril, za njim pa drugi, zalivat si jezo v gostilno. Ostala sta na mestu le

LISTEK.

Prostozidarstvo.

(Konec.)

Mnogo se je že pisalo o prostozidarstvu tudi mnogo izmišljenega in lažnjivega. Vendar se je posrečilo v teku časa tudi dokaj pravega doznati. Vsa notranja organizacija, smer delovanja, namen in sredstva kažejo, da izvira ta nevarna družba iz jutrovihih dežel. Tam v mohamedanskih krajih so že v 10 stoletju nastale podobne odvisne družbe. Izraeliti in Assassini so predhodniki naših prostozidarjev. Delovanje onih in teh se popolnoma strinja. Tudi prostozidariji imajo 9 stopenj. Vsaka stopnja ima svoja pravila, skupna je le vsem brezpozgojna pokorščina napram višjim, katerih ne spoznajo nikdar in stroga dolžnost molčanja. Z raznimi duha razburjajočimi

ceremonijami v temnih prostorih med maskiranimi osebami se pripravljajo člani spodnjih stopenj za verne in poslušne podložnike članov višjih stopenj. Skrivna znamenja, posebna imena služijo v medsebojno spoznavanje članov. Da je mogoče pridobiti več članov se v spodnjih stopnjah kot namen organizacije posebno poudarja svoboda, človekoljubnost, vstajanje dobredelnih zavodov itd. Le eno se zahteva: Katolik ne sme biti nihče, nihče ne sme izpolnjevati kot katolik svojih verskih dolžnosti.

Da prikrije svoje glavne namene, gre prostozidarstvo še dalje. S posebnim veseljem postavlja celo za velike mojstre svojih lož člane vladarskih rodbin, da vladarje same, n. pr. na Angleškem in Nemškem. Seveda so take lože popolnoma nedolžne in ti častni veliki mojstri so le za štafažo.

Kakor so omenjene orientalske skrivne družbe s širitvijo nauka: Nič ni resnično, vse je dovoljeno, razdeja celo javno življenje in celo z umorom odločnih in krepkih nasprotnikov izkušale doseči svoj namen, tako je tudi naših prostozidarjev glavni namen vse, kar nam je svetega uničiti, vso moralo spodkopati, narediti splošen nered, ker takrat bode ta izvržek človeštva v kalni vodi lahko ribaril. Sovraštvo prostozidarjev se torej v prvi vrsti obrača proti katoliški cerkvi kot najmočnejši nasprotnici.

Gotovo že iz tega kratkega pregleda delovanja prostozidarske skrivne družbe lahko spoznamo, da morajo biti konečni cilji, katere zasleduje družba na skrivnem, katerih si ne upa priznati nevarni. Nikdar se še ni dobra misel skrivala in se odevala v mistično temo.

Krščanstvo, katero hoče prostozidarstvo izpodrinuti, se je vršilo javno. Prvi kristjani niso poznali raznih stopenj, tudi ne krivih, nerazumljivih ceremonij, pred sovražniki so bežali v katacombe, a so takoj, ko se jim je dovolilo javno bogoslužje, zapustili svoja skrivališča. Javno je učil Kristus, saj je bil njegov nauk, nauk ljubezni. V temni noči, z maskami na obličju, z lažjo na jeziku, z naukom sovraštva prihajajo sedaj k nam novi apostoli. Iztrgati nam hočejo iz src vero krščansko, preganjati hočejo naprej njene oznanjevalce. Slovenski narod teh apostolov ne bode poslušal! Naša dolžnost pa bo, da bomo pazno čuvali in skrbno zasledovali vse nakane te družbe teme in pravočasno potegnili njenim članom krinke z obraza.

„Bela Urša“, Bizjakov fantek ter žvižga-
joči otroci.

Medtem je v dvorani nastal mir in
g. dr. Pavletič je mirno nadaljeval.
Razjasnil je možem vse posledice loče-
nega zakona, opozarjal na škodo, ki bi
jo taka postava napravila v družini in
javnosti, razpravljaj je o potrebi verouka
v šoli ter dejal: „Oni, ki hočejo raztr-
gati zakonsko vez, ki hočejo da bi se
vaši otroci ne učili v šoli verouka, oni
niso vaši prijatelji. Vaši sovražniki so.
Tudi na Goriškem je takih ljudi. Za ljud-
stvo ne skrbe nič, ampak le za svoje
žepce!“ (Viharne odobravanje).

Nadevje si kd o priimek „narodnega
boritelja“ (Klici: nerodnega! Smeh.); včas-
ih se pa tak boritelj sleče in obleče ži-
dovski kaftan, da ž njim kupčuje. (Barno
odobravanje.) Njemu velja narodnost to-
liko, kolikor mu nese. (Odobravanje.) Ne-
sebičnosti pa nepozna. Tu pa vidite po-
litika, ki je nesebičen do skrajnega, ki
dela res požrtvovalno za narod, to je
dr. Gregorčič. (Viharne ovacije dr.
Gregorčiču, ki trajajo dolgo časa.)

Nato prosi g. župnik dr. Gregorčiča
za pojasnilo glede uravnave Vipave in
vipavske železnice. Dr. Gregorčič pojasni,
da stvar glede uravnave Vipave ne spi.

Kar se tiče nasajanja dreves, po
njegovem mnenju ni nobenega vzroka,
zakaj bi se drevesa ne sadila ob brego-
vih uravnane Vipave. Razume se, da sa-
bo pri delih oziralo na domače ljudstvo.
Glede vipavske železnice omenja, da
prejšnji železniški minister ni bil naklo-
njen temu, da bi se vrnilo deželni in ob-
činam osnovne glavnice vipavske želez-
nice. Pozneje se je pa dal toliko prego-
voriti, da bi bil voljan vrniti osnovne
glavnice občinam. Njegov naslednik pa
podržavljenju najbrže ne bo nasprotoval
in tako se bo skoro gotovo dalo doseči,
da dobe saj občine povrnjene osnovne
glavnice. Na to g. župnik prša še g. po-
slanca, kaj je s postavo o pačenju vina.
G. poslanec pojasni, da obstoji že en za-
kon, ki prepoveduje sploh kaziti jedi in
pijače; drugi zakon pa prepoveduje ka-
ziti vino. Sicer dovoljuje prodajati po-
narejeno vino, a mora dotičnik, ki ga
prodaja, to izrecno označiti zunaj nad
prodajalno. Sedaj pa se dela nov zakon
proti ponarejanju; le toliko ni še dolo-
čeno, ali se sme rabiti sladkor, ali ne.
Vlada pravi, da bi se sladkor smel ra-
biti, poslanci pa so proti temu. Zato za-
kon še ni gotov. Zborovalci so z velikim
zanimanjem poslušali poročilo svojega
poslanca. Nato je bila ob velikanskem
navdušenju sprejeta resolucija, da se
izreče neomajano zaupanje in
srčna zahvala vsem sloven-
skim državnim poslancem zdru-
ženim v klubu „Slovenska Zve-
za“ posebno pa še poslancu
dičnemu gospodu dr. Antonu
Gregorčiču za uspešno delova-
nje v državnem zboru. Med bur-
nimi živjoklici je zaključil predsednik
g. dr. Rojc lepi shod.

Kmalu je bilo vse polno zboroval-
cev na cesti pred zborovališčem. Liber-
alci, kar jih je bilo, so hoteli izzivati,
a bi se jim bilo slabo godilo, da niso
posegli vmes orožniki. Na poziv orožni-
kov, so se začeli naši mirno razhajati,
„Bela Urša“ in Bizjakov fantek pa seve-
da nista ubogala in sta se ustavljala.
Orožnik je zato aretiral Jožefa Šnigoja,
ki je občinski starešina, in ga gnal v
„pržon“. Fantek se je pa hitro izgubil.
Ko se mu je pripeljal nasproti Gabršček
s svojimi zvestimi, ki so vsi dobili pro-
stora pri njem na enem vozu, je tudi on
prisedel in se odpeljal iz Dornberga. Le
„Bela Urša“ je moral ostati v občinskem
„turnu“.

Govori se, da je pripravil liberalno
akcijo neki upliven liberelec, ki pa ni
prišel zraven. — Dornberžani so imeli
tukaj priliko spoznati napredno posuro-
velost, ki je bila toliko, da so jo obso-
jali celo zmerni naprednjaki, spoznali pa
so lahko na drugi strani, kjo je resno
in premišljeno delo, ki je v korist ljud-
stva.

Politični pregled.

Državni zbor.

Zbornica nadaljuje razpravo o vo-
litni reformi. Zavrgla je predlog, da bi
dobile volilno pravico tudi ženske. Raz-
pravljalo se je tudi o širši deželni avto-
nomiji. Ta teden je razpravljala zbornica
o pluralni volilni pravici. Včeraj je bilo
glasovanje o tem.

Pluralno volilno pravico, ki jo je
predlagal Tollinger, je zbornica zavrgla.

Katoliško - narodna zmaga na Moravskem.

Pretečeno nedeljo so se dovršile
na Moravskem deželno-zborske volitve
iz splošne kurije. Vseh poslancev iz te
kurije je voliti 20; in sicer 6 nemških ter
14 čeških. V nemških krajih so povsod
zmagali liberalci, a vendar se je poka-
zalo, da so že krščanski socialisti tu
tako močni, da bodo pri prihodnjih vo-
litvah gotovo zmagali. — Med Čehi pa
je drugače. Tu si je med vsemi stran-
kami priborila največ poslancev kmečka
katoliško-narodna stranka, namreč 7, so-
cialni demokratje 5, mladočehi pa le 2.
— To so zanimive volitve. Čehi, med ka-
terimi so doslej vladali liberalni mlado-
čehi, se poprijemljejo katoliško-narodne
stranke. Tudi pri nas je že čas, da naš
kmet pomete liberalne smeti!

Pri včerajšnjih volitvah iz kmečke
kurije so zopet zmagali katoliško-na-
rodni, dobili so 16 mandatov.

Za gradnjo novih ladij.

V proračun za leto 1907 stavi od-
delek za mornarico vojnega ministerstva
milijon kron, kakor prvi obrok za grad-
njo novega močnega doka za vojno bro-
dovje in to za oklopnjače od več nego
10.000 tonelat. Gradnja teh dokov bo
stala do 5 in pol milijonov kron.

Drobne politične vesti.

Cesar

je odpotoval v Budimpešto.

— Za načelnika generalnega
štaba je imenovan feldmaršallajtnant
Konrad pl. Hetzendorf.

— Grški kralj Jurij se je
te dni mudil na Dunaju.

— Socialni demokratje
so zmagali v Gradcu pri občinskih vo-
litvah v III. razredu. Liberalci so pro-
padli. —

— Uvoz živine iz Italije
v Avstrijo je dovolila naša vlada.

— Srbski finančni mini-
ster Paču se je te dni mudil na
Dunaju.

— Dr. Luegerju se zdravje
vedno boljša.

Dopisi.

Iz Mirna. — Šele par mesecev je
odkar so slovesno blagoslovili pri nas
novo šolsko poslopje. In vendar vže v
tem kratkem času smo takorekoč pri-
siljeni, podrezati v te nove prostore. Ne
radi tega, da morebiti prostori ne od-
govarjajo svojemu namenu, temveč zato,
ker se ti novi prostori zlorab-
ljajo v dušno in telesno škodo
naše mladine! Molčali smo dolgo
ker smo upali, da se ne zanesejo v novo
šolsko poslopje napake iz stare šole. Ker
se pa to ni zgodilo, ampak ravno na-
sprotno, ne moremo več molčati.

Ljudje se te dni zgražajo nad g.
naduč. Urbančičem, ker je v sredo 7. t.
m. tako nečloveško udaril neko deklico
s knjigo preko očesa, da se ji je oko od
otekline skoraj zaprlo. (Omenjeno bodi,
da je dotična deklica, izredno dobra in
pridna, kar mora g. nadučitelj tudi sam
priznati.) Kakor rečeno, ljudje se zgra-
žajo in se vprašujejo: „Kaj, ali smejo
g. nadučitelj z otroci tako neusmiljeno
ravnati? Ali za njega ni postave?“ Ako
se fantje le malo oklofutajo, ali si pa
samo žugajo. So jim občinski stražarji
ali orožniki hitro za petami, in za fante
ni pardona! Ako niso klicani v Gorico,
so pa pred županstvo, odkoder pa ne
odidejo brez kazni. G. nadučitelj pa, ker
je ob enem občinski tajnik, ima največje
veselje, ko piše fantom pozivnice za —
v zapor, posebno ako so ti nesrečneži
sorodniki klerikalcev. Tako se torej ravn-
na z drugimi. Ali ne zasluži tudi ome-
njeni gospod tega? Ako bi g. veroučitelj
z otroci tako surovo ravnal, bi se tega
gotovo ne zamolčalo, in liberalno časo-
pisje, kakor n. pr. „Soča“ bi sklicala na
vrat takega veroučitelja vse državne
pravdnike, v svet pa bi bobnala o kle-
rikalnem tolovajstvu itd.

Drugi, za nas krščanske stariše
najvažnejši fakt je ta: Gospoda naduč.
Urbančič in učitelj Ferlat, oba sta za-
povedala otrokom, naj jih več ne po-
zdravljajo, ko pridejo šolo z pozdravom:
„Hvaljen bodi Jezus Kristus“, ampak
zadostuje, da vstanejo in se jim poklonijo.
Ne vemo sicer kakšen pozdrav je do-
ločen v šolskih zakonih učiteljem od
otrok, ko pridejo v šolo, to pa vemo
zagotovo, da krščanski pozdrav v šoli ni
še od vlade prepovedan, in da se ga je

rabilo v ljudski šoli vedno! Torej, zakaj
sta gospoda učitelja za se prepovedala?
Prepovedala sta ga, ker sta liberalca
prve vrste, in kot taka sta se s tem
pokazala v vsej nagoti: Naprednjaka sta
to je njih napuh, in v temu napuhu si
mislita: „Čemu bi se midva prosvitljena
gospoda dala pozdravljati z imenom onega
ki je bil sin ubozege tesarja v Nazaretu
in katerega molijo klerikalci, kot Boga
in Odrešenika? To bi bilo za naju sra-
motno. Proč s takšnim zastarelim po-
zdravom!“

Tako torej, naša gospoda sta zase
prepovedala krščanski pozdrav, in kaj to
pomeni? kaj mora temu slediti? To po-
meni, da so brezversko-liberalni učitelji
storili korak dalje v boju, katerega bijejo
kakor framasoni proti vsemu, kar spo-
minja na Boga. In to so storili v šoli
nad otroci nas krščanskih starišev, ki
ogromne davke plačujemo, da se šole
zidajo in učitelji plačujejo. Ali bode-
mo mi krščanski stariši davkoplačevalci do-
pustili, da se bodo naši otroci v šolah,
za katere mi plačujemo, odtujevali sv.
veri? Ne, nikdar ne!!!

Apelujemo na c. kr. vlado in za-
htevamo: Proč s takšnimi brezverskimi
učitelji iz naše srede! Apelujemo na sl.
županstvo, da ne podpira takih učiteljev
z raznimi postranskimi zaslужki, kakor
obč. tajništvo! Ker mi plačujemo, zato
se tudi upamo zahtevati, da bodo naše
otroke podučevali taki učitelji, kateri so
dobri katoličani in so kot taki tudi
zmožni navajati našo mladino h krščan-
skemu mišljenju in življenju.

Krščanski stariši.

Od Sv. Lucije nam pišejo: Sedaj,
ko že piha in žvižga gospod „lukamatija“
po naši grapi ni več toliko novic iz na-
šega kraja — mesta —, kakor jih je bilo
za časa gradbe železne ceste. Vrišč in
šum je neprenehal, začelo je — ali vsaj
bode v kratkem — zopet staro življenje.
Vsled trajajočega deževja je Soča tako
narasla, da ljudje še ne pomnijo enake.
Tudi cesta proti kolodvoru je poškodo-
vana radi preobite mokrote, in čas bi
že bil, da bi bila nova cesta že enkrat
dodelana. Seveda, polentarjem se ne
mudi, ker si mislijo, čim dalje, tem več
polente. — Še nekaj: V nedeljo, dne
18. t. m. prišel je g. dr. Karl Capuder s
svojimi predavanji v tukajšnjem izobra-
ževalnem društvu. Kljub slabemu vre-
menu se je nabralo mnogo poslušalcev,
ki so jako pazljivo sledili zares prav
poljudnemu predavanju go „vremenskih
pojavih“. Vsa hvala in čast g. doktorju,
ki ga ne ustrašijo vremenske sile in
druge težkoče, kadar se glasi: na delo
za narod! Vsi smo mu jako hvaležni,
da je prevzel toli hvalevredno, a težko
delo. A delo in trud naj Bog blagoslovi!
Slavno občinstvo pa naj ne zamudi tako
lepe prilike, ako se hoče res izobraževati.
Od sedaj naprej se bodo vršila preda-
vanja vsako nedeljo takoj po blagoslovu
v šolskih prostorih. — Opasajmo si uma
svitle meče, naprej v boj za narod!

Rihenberga — Tribuša. — Dne
15. t. m. je zapustil č. g. kaplan Josip
Milanič našo župnijo v splošno žalost.
Pastirola je pri nas skoro tri leta. Kot
vzglejdn duhoven, dober govornik, lju-
beznjiv do otrok, natančen v izpolnje-
vanji svojih dolžnosti pridobil si je s
svojo vsestransko prijaznostjo in po-
trpežljivostjo srca vseh župljanov. Uprav-
ljal je po smrti pokojnega župnika našo
veliko župnijo skoro celo leto sam v
splošno zadovoljnost. Bil je silno vnet
za snago in red v cerkvi. Kot upravitelj
je mnogo prevredil v župni cerkvi in v
podružnicah, veliko novega nakupil zlasti
v župni cerkvi, za kar smo mu župljani
srčno hvaležni. Ne spomnimo se, da bi
se bil kateri duhoven nam tako prikupil,
kot g. Milanič. Smelo trdimo, da je na
sploh pri nas užival ljubezen, udanost
in vse zaupanje. Tega se je tudi gospod
zavedal, zato se je čutil pri nas srečnega.
V priznanje ga je naše županstvo ob
odhodu sprejelo na kolodvor, odkoder se
je v spremstvu g. župnika odpeljal na
novo mesto v Dolenjo Tribušo.

Bil Vam je to krasen jesenski dan.
Vsa vožnja, posebno od sv. Lucije dalje,
kjer se je pridružil tudi tamošnji č. g.
župnik, je bila divno prijetna. Tribušani
so novega gospoda nad vse sijajno spre-
jeli. Uže izdalje so naznanjali topiči, da
novi g. upravitelj prihaja. Na treh krajih
so pokali topiči in njihov odmev je mo-
gočno bobnel ob gorovju. — Dolga vrsta
ljudstva je gospoda pričakovala pred sla-
volokom ob mostu. Na čelu jim je bilo
županstvo in šolski otroci z vrlim svojim
učiteljem g. Fajgelj-em. Gospod učitelj je

došlega dušnega pastirja pozdravil z iskre-
nimi besedami v imenu vseh župljanov,
nakar je sledil prijazen odgovor in mil
pozdrav g. upravitelja. Šolska deklica mu
je izrečila šopek cvetic z ljubeznjivo-
udanim pozdravom. — Na to je sledila
gospodu množica skozi prvi slavalok ob
motto, ki je nosil besede: „Maogo let
Vas Bog ohrani, Ulano kličemo župljani“.
Pred cerkvijo je praznično stal drugi
cvetlični slavalok z besedami: „Blago-
slovljen, ki pride v imenu Gospodovem“.
Pri blagoslovu je bila cerkev polna ver-
nega ljudstva, ki je uživalo srečo spre-
jema novega dušnega pastirja. Prepričani
smo, da bode vladala v Tribuši z novim
gospodom popolna sloga in zadovoljnost
kot pri nas. Zavidamo Vas ne, a žalujemo
ob izgubi. Hvaležni kličemo v slovo svo-
jemu priljubljenemu gospodu, naj ga
Bog ohrani mnogo let delujočega v vi-
nogradu Gospodovem!

Novice.

Za „Slovensko sirotišče“: P. n.
gg. Josip Marvin 30 v, Nekdo 2 K.

Bog poplačaj!

Poziv! — V nedeljo zjutraj ob 10^{1/2}
bo pri „Zlatem Jelenu“ v sobi poleg ke-
glišča pogovor o ustanovitvi društva
„Svoj dom“. Kdor se zanima, pridi!

Shod v Dornbergu je zopet spe-
kel Gabrščka. Svojo blamažo skuša za-
kriti s tem, češ da ni nihče vedel, da bo
shod. Le počasi, dragi Drejc, saj se po-
znamo! Ali ti je že znano, kaj je nekdo
že sredi tedna prašal nekega liberalca
iz Dornberga? Ali ti je znano, kaj je
potem oni liberelec odgovoril? Če se ne
spominjaš, ti povemo: „Veš, dragi Drejc,
le nikari ne hodi v Dornberg, tam te
lahko še linčajo.“ Vidiš, da si vedel, da
bo shod. Prišel si na shod res, pa si bil
vržen ven. Tako je, dragi Drejc!

Zaupni shod ali pogrebna sva-
tovščina liberalne stranke kranjske se
je vršil danes teden v Ljubljani. Se en-
krat so se sešli zaupniki strančice, ki
sama ne ve, kje se jo glava drži, ki je
za volilno pravico, a obenem proti nji,
ki je za svobodo, a obenem zahteva kal-
celparagraf, ki je narodna, a obenem
zvezana s Steinom in baronom Schwag-
lom, ki kar gori za kmeta, a ga obenem
zmerja, da je polčlovek in nerazsoden.
To stranko, ki je goriškim liberalcem z
Gabrščekom na čelu, nekaj vzor, je
kranjsko ljudstvo vrglo že med staro
šaro. Izmed 1500 vabljenih jih je prišlo
na shod le kakih 300. „Soča“ in „Narod“
sta jih naštele seveda 600. Mitali sosa-
mo prazno slamo in se razšli ravno tako
neumni ko poprej. Gabrščeku se pa to
tako imenitno zdi, da tudi on obeta go-
riškim liberalcem napraviti tak „špas“.

Liberalne številke. — Liberalci
znajo po svoje šteti. Na liberalnih shodih
vidijo povsod število podvojeno, na „kle-
rikalnih“ pa nasprotno. Tako je bilo na
„zaupnem shodu“ liberalne stranke v
Ljubljani zbranih kakih 300 mož, libe-
ralci so jih videli 600. Na dornberškem
shodu, ki je bil „klerikalen“, so videli
145 mož, torej jih je bilo 290 po libe-
ralnem štetju. In res jih je bilo kakor
smo poročali, nad 250. Sedaj šele prav
vemo, zakaj se naše številke nikdar niso
ujemale z liberalnimi.

„Po kranjskem vzgledu“ obeta
Gabršček v zadnji „Soči“ začeti boj proti
„klerikalcem“. Nam je to prav. Sedaj
vemo, da je on ravno tak ko kranjski
liberalci, da se on smatra sam za ena-
kega z njimi, ki so zmerjali naše slo-
vensko ljudstvo, da je poživinjeno, su-
rovo itd. Gabršček je privrženec one
kranjske liberalne stranke, katere načel-
nik je pred celim državnim zborom de-
jal o našem kmetu, da je človek le
na pol! — Takim ljudem bo naše po-
šteno ljudstvo tudi na Goriškem posve-
tilo! Slovensko ljudstvo na Goriškem,
skupaj!

„Kobariški rojak“ je ozmerjal
kobariško županstvo, ker je dalo na raz-

polago občinski dom za shod in pravi: „Kobaridci so prepustili dvorano klerikalcem in bili mirni, zato pa so v zahvalo v št. Petru podili z javnega shoda kobarškega rojaka, kakor hitro se je prikazal tam.“ Saj smo rekli, da ga ravno to najbolj jezi, ker v njegovem rojstnem kraju zanj nihče več ne mara. Sedaj vemo še, da tudi s št. peterskim shodom je bil nezadovoljen. No, saj je „odkritosrčen“ ta vedno jezni „kobarški rojak“.

Ponovitev veselice društva „Skalnica“ se je obresla v nedeljo prav lepo. Udeležba je bila obilna, kakor prvokrat. Občinstvo je bilo zadovoljno, kar je pokazalo z živahnim ploskanjem. Nekatere točke so se morale ponavljati.

Račun. — O priliki veselice društva „Skalnica“ dne 11. t. m. je bilo vseh prispevkov 160 K 52 v, stroškov pa 101 K 31 v; o ponovitvi te veselice dne 18. t. m. je bilo vseh prispevkov 69 K, stroškov pa 41 K 82 v. Vseh dohodkov je bilo torej na obeh večerih 229 K 52 v, stroškov pa 143 K 13 v. Čisti dobiček znaša 86 K 39 v. Tega dobička polovico: 43 K 19 v dobi „Šolski Dom“.

Smrtna kosa. — Danes teden je umrl na Vitovljah šestostolec Vinko Remec. Pobralla ga je ljuta sovražnica naših slovenskih dijakov — jetika. Bolehal je že dolgo.

Umrli je v Podgori nenadoma delavec Franc Liban. Ob deveti zvečer je bil še vesel s svojo družino. Ob 11. uri ponoči pa je nenadoma umrl.

V Gorici je umrl nenadoma Karol H na tek, fregatni kapitan v p. iz Vado-vice na Galiskem v 65. letu svoje starosti.

Poroka. — Poročil se je v soboto g. Rafael Vuga, zasebni uradnik, z gđe Justino Koršičevo! Bilo srečno!

Velikanski vihar. — V Čadragu je v ponedeljek razsajal tak vihar, da je odnesel streho nove zidane hiše in jo vrgel na tla daleč strani. — Včeraj p. je bilo v Boh. Bstici strašno neurje. Vihar je odtrgal streho na stari cerkvi in vrgel za pokopališčizid. Vaščani so ho- z deskami pokriti cerkev. Ko pa je en fant nesel desko, ga prime vihar in vrže v Savico, kjer je izginil.

Nesreča na državnem kolodvoru. — V torek popoldne je na drž. kolodvoru zmečkalo levo nogo pomožnemu spre-vožniku Fuhmannu. Pripeljali so ga k usmiljenim bratom, kjer mu bodo mo-rali nogo najbrže odrezati.

Ponesrečil se je na Renskem v Nemčiji naš rojak Matevž Munih. doma iz Čiginja pri Tolminu. Že dne 14. sept. mu je padla v jami na noge železna šina in mu odtrgala vse meso od kolena doli. Prepeljali so ga v bolnišnico v Hamboru, kjer še leži. Želimo mu, da kmalu okreva!

Iz Podgore nam pišejo: V Podgori se je 17. nov. t. j. v soboto obhajala lepa krščanska poroka. Poročila se je Marijina hčerka Fr. B. z domačim že- ninom I. D. Poroka je bila sklenjena s sv. mašo, pri kateri je pel pevski zbor Marijine družbe. Ženina sta bila pri po- roki tudi obhajana. Nevesta je bila vsa leta, od kar imamo Marijino družbo, njena prav pridna in prav dobra pevka in igralka. Blagoslov Marijin v zakonu bodi ji plačilo za ta njen trud!

O draga sestra, bodi srečna!
Naj sreča bo ti tudi večna!

Najden denar. — V torek zvečer je našel Pavel Paternolli več denarja ni ga oddal na policiji. Kdor ga je izgubil, naj se zgasi tam.

Izgubil se je deček Ivan Avcion,

star 12 let, doma iz Lukašč pri Renčah. Pogrešajo ga od torka zvečer.

Listnica uredništva. — Gospo- dom dopisnikom: Več doposlanih nam stvari smo morali odložiti radi po- manjkanja prostora. Oprostite! Pride vse!

Novice iz Vrtojbe.

Smrtonosen padec. — V soboto, dne 10. listopada zvečer je padel 89-letni starček Štefan Humar v Dol. Vrtojbi po kamenitih stopnicah s prvega nastropja na tla. Padec mu je zadal hude rane na glavi in tudi drugod po telesu, vsled katerih je ravno osmi dan po ne- sreči, t. j. minulo soboto zvečer umrl. Pokojni bil je najstarejši mož v občini. Kot 89-letni starček je bil še vedno pri moči za delo in tudi vid je imel jako dober, kajti ob nedeljah pri sv. maši je še vedno rad čital iz molitvene knjige. Pogreb je bil v ponedeljek. Bodi mu zem- ljica lahka!

Ubit zvon in sicer mali imamo v Gor. Vrtojbi. Ubil se je na vernih duš dan, ko se je toliko zvonilo. Ti zvonovi so bili prav dobro harmonizirani. Upamo, da bodo tudi za naprej, ko se bo mali zvon prelil. Nekateri hočejo vedeti, da se bodo zvonovi povečali; iz ubitega da na- pravijo velikega. Bomo pač videli!

Konsumno društvo za obe Vrtojbi se sedežem v Dol. Vrtojbi, prav izvrstno deluje. Vpisanih je okoli 60 dru- žin iz obeh občin.

Ko gredo naši okoličani v Gorico nakupovat si potrebnih stvari, ali pa, ko imajo razna opravila pri c. k. oblastnjah, ne rabijo skoro nikjer svo- jega materinega jezika. Radi se ponašajo s tujim, nam sovražnim jezikom, češ, če slovenski govorim, me ne razumejo. — Slovenci kamor pridete, govorite vedno slovenski! Če uradniki ne znajo sloven- sko, naj si najmejo tolmača, ali pa naj nam da višja oblast uradnike, večje de- želnih jezikov. Ko pridete v prodajalno, govorite ravno tako samo slovenski; kajti vsak trgovec bode za svoj dobiček z va- mi prav lepo slovensko kramljaj. — Sme- jali se bodo za vami gotovo oni uradniki ali prodajalci, h katerim pridete in si silite lomiti laščino ali nemščino, a vam ne gre, ker ste Slovenci. — Zato pa sklepam in kličem z Jurčičevim rekom: Trd bodi, neizprosen mož jeklen, kedr braniti je časti in slave jeziku in narodu svojemu!

Novice iz kobarškega okraja.

Pametni Trnovčani vpra- šujejo, kedar bode blagovolilo c. kr. na- mestništvo konec narediti komediji žu- panskih volitev, radi katerih je prišlo Trnovo že v pregovor.

V Ladrach pojavila se je „skar- latica“. Do sedaj umrl je za to boleznijo samo en majhen otrok. Glavarstvo v Tolminu je takoj ukrenilo potrebno, da se epidemija prej ko mogoče zatro. Vka- zalo je, da se promet s prebivalci Lader kolikor mogoče omeje, ker se bolezen ne razširja le po bolnikih ampak tudi po zdravih, ki so prišli z bolniki v dotiko; svetovalo je torej, da se prebivalci Lader vzdrže skupne službe božje, nadalje, da bolnike takoj ločijo od zdravih, da bol- nim ne dajejo črne kave in alkohola, ampak mleko, limonado ali malinovec in ih kopljejo v gorki vodi vsaj enkrat na dan. Upanje, je da epidemija kmalu pre- neha.

Strašno neurje bilo je Ko- bariškem na dan sv. Elizabete. Veter je bil tako silen, da še davno tacega ne pomnijo: ruval je drevesa, lomil kar po sredi debela debela, metal opeko s streh — da odkrival strehe; vmes je pa lilo ka kor ob vesoljnem potopu. Kobarško

blato je vse pod vodo. Soča je izstopila in preplavila idersko in libušensko polje pod sv. Lovrencom, tudi na Kamnem je preplavila polje in prinaša drva, debela itd. Bog sam ve, koliko tisoč škode je napravil vihar in naliv.

Slab trg je bil v ponedeljek v Kobaridu vsled neprestanega dežja. Silen „široko“, ki se je večkrat oglašil, je sicer prizanesli barakam, a je sejmarje tako preplašil, da so se kmalu razšli. Ker je trg za trgov sv. Antona največji, pri- pravili so Kobaridci veliko blaga, jedila itd. — in vse jim je skoraj ostalo. Ko- liko škode imajo vbogi prebivalci!

Naliv in nesreča. — Soča je vsled močnega naliva silno narasla, tako da je bila pri Kobaridu že blizu stare trnovske ceste. Prinesla je seboj veliko drv, katere so kakor običajno lovili na raznih krajih, in tu je huda Soča za- hlevala svojo žrtev Pri Tolminu je neki deček lovil drva, a pri tem delu je zgubil ravnotežje in omahnil v grozne valove, ki so ga odnesli. Bodite pri tem silno nevarnem delu oprezn!

Na Libušnjem je razsajal v ponedeljek hud vihar, ki je novourejeno streho na cerkvi sv. Duha hudo poško- doval, in nad svetiščem odklil. Tudi drugod je napravil vihar mnogo škode na strehah in kozolcih, veliko dreves je poril. —

Društva.

Izobraževalno društvo se usta- novi za župnijo Batuje-Selo. V prostorni dvorani, koja je dal v svoji požrtvoval- nosti tamošnji preč. g. župnik sezidati na lastne stroške za društvene namene, zbralo se je nad 50 mladeničev iz Batuj- Sela, ki so z vidnim zanimanjem in ve- liko pozornostjo sledili izvajanjem pre- davatelja dr. Dermastia o potrebi izo- razbe. Prečitala so se pravila, ki so se odobrila in takoj predložila vladi v po- trjenje. Čast zavednim batujskim in sel- skim mladeničem!

Gospodarske vesti.

Prvi mlekarski tečaj na Pri- morskem. — V sredo dne 21. t. m. se je otvoril v Cerknem po prizadevanju ondotnega „Kmetijskega društva“ prvi mlekarski tečaj v naši deželi, in sicer ob podporah visoke vlade in slavnega deželnega odbora. Otvoritev je imela slavnostni značaj.

Ob 10. uri se je vršila slovesna maša, katero je daroval cerkljanski župni upravitelj, častiti gospod Hliš. Po končani maši se je vršila otvoritev v dvorani „Gospodarskega doma“. Po pozdravnih govorih gosp. Gabrijela Berk v imenu „Kmetijskega društva“ in gosp. župana Kosmača v imenu občine je pojasnil v lepem odgovoru postanek, namen in pomen tečaja okrajni glavar tolminski sam, g. Prinzig. Za okrajnim glavarjem je pozdravil navzoče v imenu „Goriške zveze“ gosp. Premrou, ki je priporočal Cerkljanom, naj nadaljujejo dosežanjo pot združno-gospodarskega napredka. Nato je potovalni učitelj in voditelj te- čajja, g. Zdolšek, pojasnil učni načrt tečaja, nakar se je vršil ogled „Gospodarskega doma“ in vzorne cerkljanske mlekarice.

Častitamo Cerkljanom na ti pri- dobitvi na strokovno izobraževalnem polju in jim želimo, da se tečaj od slu- čajja do slučajja spopolni in kmalu spre- meni v stalno mlekarsko šolo.

Porotne obravnave.

Svedrovel.

Od srede do sobote zvečer se je vršila pred tukajšnjo poroto obravnava proti 11. vlomilcem, ki so vlomljali v razne blagajne in Trstu, Gorici, na

Reki, na Volovskem in drugod ter iz- vršili več drugih tatvin. Obtoženi so: Ivan Scherovitz, težak, Jožef Scarbonzin, mizar, Ivan Petje, težak, Ivan Malombra, težak, Henrik Sbis, brivec vsi iz Trsta; Peter Filippini, mornariški kuhar na Reki, Jožef Slataper, iz Milj; Teodor Pin- ter, krčmar iz Trsta; Ernest Sbis, težak, ta dva edina še nista bila kaznovana; Jožef Gallina, črevljar in Rudolf Zegler, težak iz Trsta. Prič je bilo zaslišanih 25.

Iz njihovega zločinskega „delovanja“ povzamemo le nekatere zanimivejše stva- ri. V noči od 3. na 4. novembra lani- skega leta so ulomili v skladišče trgovca Venuttija na Raštelu. Te tatvine dolži dr- žavno pravdnštvo Scherovitza, Scarbon- zina, Malombra in Petjeta. Tatvina bi se jim bila tudi posrečila, da jih ni pre- podil nočni čuvaj Pip. Ta je namreč pri- šel zvečer, ko je zapiral vrata, pogledat tudi na dvorišče, kjer se nahaja Venut- tijevo skladišče. Našel je vse v redu. Ko pa se čez več časa zopet vrne, vidi da manjka na ključavnicu takozvana „ža- bica“. Vrata pa so bila zaprta. Zato ni ničesar sumil. Vendar pa je skušal po- gledati skozi okno, a ni videl ničesar ter je že hotel oditi, kar nekaj zaropota v skladišču. Pip hitro ustrelil iz revolverja in začne klicati na pomoč. Obenem pa hiti tiščat vrata. A tatje so vrata odprli in ubežali. Ko je Pip pogledal skozi, sam ni videl ničesar, pač pa so tatovi videli luč njegove svetilke in se je tega eden izmed njih tako ustrašil, da mu je padlo na tla orodje, vsled česar je na- stal ta ropot.

Enega, namreč Scherovitza, so drugi dan dobili. Ker je pustil klobuk in suknjo na mestu vloma, ni mogel nika- mor in se je cel dan skrival v nekem kotu za cerkvico sv. Ivana. Tu ga je za- pazil neki deček, ki ga je izdal. Schero- vitz ni hotel ničesar povedati o svojih tovariših; a policija v Trstu jih je do- bila, ko so prišli tja nazaj. Tajili so vse, a neki ljudje, ki so jih videli bežati, trdijo, da so obtoženci popolnoma po- dobni beguncem. Neki Lenardon, ki je bil s Scherovitzem zaprt, je izpovedal, da mu je Scherovitz naročil, naj reče ostalim obtožencem, ko so jih pripeljali iz Trsta v tukajšnje zapore, naj drže jezik za zobmi, on bo že vse sam ure- dil. Pošiljal jim je po njem tudi listke dokler ni paznik pri Malombri opazil enega takega listka. Hotel mu ga je vzeti, a Malombra ga je dejal v usta in požrl.

Scarbonzin in Malombra sta bila na Reki trikrat, a dvakrat jima tatinska sreča ni bila posebno mila. Tretjič pa sta hotela v družbi nekega Filippinija, ki je bil kuhar na ladji „Ogrsko-hrvaške parobrodne družbe“, izvršiti tatvino v blagajni te družbe. Zato pa jim je manj- kalo potrebnih ključev. Te je preskrbel Filippini. Ta je bil z vratarjem kot us- lužbencem družbe dobro znan in je za- hajal k njemu. Nekoč pride Filippini zopet k vratarju. Tu se „spomni“, da je pozabil doma tobak. Vrtar, ki bi bil tudi rad kadil, se je ponudil da gre ponj, kar je Filippini z veseljem dovolil. Ker je bilo Filippinjevo stanovanje da leč, vratarja sveda ni bilo dolgo nazaj. To priliko pa je porabil Filippini in oditnil v vosek, ki ga je imel seboj, vse ključe, ki so ležali na mizi. Tako so tatovi prišli do ključev. Ravno so hoteli od- preti glavna vrata, ko je prišla mimo policija in jih prepodila.

Dne 8. oktobra l. 1905 je zapazila gospodična Ines Klavara, voditeljica pro- dajalnice s papirjem na Volovskem, da ji je zmanjkalo iz miznice vsega skupa j 247-67 K, ki so bile deloma njena, de- loma pa last last lastnika prodajalne. Sum je padel na Petra Filippinija, ki je pogostoma zahajal k njej in na njenem stanovanju tudi že prenočil.

Blago
najboljše

Došle so
v velikanski
izberi
krasne novosti
mednega blaga

„Krojaška zadruga“,
Gorica,
Via Signori 7

Cene grozovito
nizke in stalne.

Blago
izvrstno!

Konkurenca
izključena

V noči od dne 25. do 25. tebrvarja 1906 so hoteli okraštati zlatarja Viljema Branja, v Trstu. Tega vloma so obdolžili Henrik Sbiša, Jožef Slataper, Ernest Sbiša, Teodor Pinter, Jožef Gallina in Rudolf Zegler. Ravno so hoteli izvršiti tatvino, ko sta prišla mimo omenjene prodajalnice Emilij Geniran in Lino Vattovaz. Opazila sta, da je prodajalno odpirajo, in sta hitro telefonirala na policijo. Tatovom se je posrečilo ubežati. V železni blagajni, ki so jo hoteli oropati, je bilo takrat shranjenega denarja in zlatnine za 60.000 K. V izloži pa je bilo zlatnine za 15.000 K. Nekateri obtožencev so ta vlom deloma priznali.

V soboto se je obravnava nadaljevala. Govoril je najprvo državni pravdnik, nato so govorili zagovorniki. Okrog 10h zvečer se je razglasila razsodba. Po pravoreku porotnikov je bilo 5 svedrovcev oproščenih, in sicer Petje, Zegler, Gallina, Pinter in Ernest Sbiša. Scherovitz je bil obsojen na 2 leti ječe, Slataper na 4 leta, Scarbonzi na 5 let, Henrik Sbiša na 5. Malombra in Filipini sta dobila po 6 let težke ječe.

Uboj.

V torek se je vršila pred tukajšnjim porotnim sodiščem kazenska razprava proti 24 letnemu zidarju Matiji Šuligoju, po domače „Stajercu“, iz Lokovca radi uboja. Predsedoval je deželni sodni svetnik Schmarša, v tista sta bila sodni svetnik grof Coronini in sodni tajnik Franseschinis. Tožbo je zastopal drž. pravdnik Jeglič, zagovarjal je obtoženca dr. Leupuschek.

Na binkošno nedeljo dne 3. junija so imeli na Banjšicah cerkveni shod, kamor je prišlo vse polno ljudstva tudi iz okolice. Letos je prišlo na Banjšice tudi več tantom iz Lokovca. Popoldne so se zbrali v Kofolovi krčmi, kjer je bilo tudi mnogo fantov iz Banjšic. Ko so se že precej opili, so se začeli prepirati. Konec tega prepira je bil, kakor navadno, pretep. Prvi je začel pretep obtoženi Matija Šuligoj, ki je udaril po glavi s prazno steklenico fanta Breščaka. Ko so videli Breščakovi tovariši, fantje iz Banjšic so planili po koncu in Ivan Gorjup je potegnil iz žepa nož. Krčmar je to videl in zapodil pretepeče iz krčme. Pred krčmo se je pretep nadaljeval. Tu je Šuligoj najprvo z nožem dvakrat lahko ranil Breščaka, potem pa se je spravil na Ivana Markočiča, ki je stal mirno v nekem kotu. Markočičev brat Jožef je to opazil in prikočil bratu na pomoč. A bolje bi bilo zanj, da bi tega ne bil storil; kajti Šuligoj se je obrnil proti njemu, mu porinil nož v prsa ter mu prebodel sice, da je nesrečni Jožef Markočič v malo trenutkih izdihnil.

Obravnava pa se v torek ni vršila, ker je državno pravdnništvo zahtevalo neko pričo, ki pa ni bila navzoča. Obravnava se je preložila za drugo zasedanje in s tem je bilo sedanje zasedanje končano.

Loterijske številke.

17. novembra.

Dunaj 56 72 21 49 6
Gradec 34 28 71 77 53

Anton Krušič

trgovca, krojaški izvedenec, tekalističe J. Verdi 33 in tekalističe Fr. Josip 53.

Za novo sezono.

Zgoraj imenovani naznanja sl. občinstvu in posebej č. duhovščini, da mu je ravno dospelo sveže avstrijs. in angleško blago za vsakovrstne stanove.

Izdeluje po najnovejših krojih. Blago in delo jamči.

I. Primožič,

slovenski optikar v Gorici,
ulica Vetturini 3,

priporoča č. duhovščini in sl. občinstvu v mestu in na deželi svojo veliko zalogo

optičnih izdelkov

in sicer vsake vrste očal, barometre, toplomerje, zdravniške toplomerje, daljnogleda, vage za vino, žganje itd.

Sprejema naročila in popravke ter pošilja na dom.

Kožuvarine
ovratnike
zimake podobne
pletenine
Jäger-perila
volnene in svilene šerpe

kupite vedno najboljše pri
domači tvrdki

J. ZORNIK, GORICA,

št. 10 Gosposka št. 10
ulica

Naznanilo.

Pri postaji sv. Lucija, dobrih 5 minut proč se proda hiša stoječa na erarski cesti, sposobna za vsako trgovino ali tudi za tvornico. Kdor želi več vedeti, naj se obrne do upravnštva »Primorskega lista«.

And. Fajt,

pek. izvedenec Gorica
tekalističe Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša).

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, kotor sa nove maše in godove, kolace sa birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po smerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

Potrli srce se naznanja vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancom pretužno vest, da nam je iskreno ljubljena mati, gospa

KATARINA vdova BREŠČAK

dne 20. novembra ob 1. uri popolnoči po dolgi in mučni bolezni previdena se svetimi zakramenti za umirajoče v 62. letu izdihnila svojo blago dušo.

Ob tej priliki se zahvalujemo vsem vdeležencem, ki so spremili pokojnico k večnemu počitku. — Bog plati!

V PEVMI, 22. novembra 1906.

Elja Čuk, Josip Čuk,
zeta.

Anton, Viktorija, Matilda,
sin in hčeri.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestni vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905
na menice po 5½%, na vknjižbo po 5%

z 1½% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Štev. 3284

Op.

Razgals.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil I. in II. četrtrleta 1905, t. j. mesecev
januarja, februarja, marca, aprila,
maja in junija istega leta

začne

v ponedeljek, 3. decembra 1906

ter se bo nadaljevala naslednje delavnice in sicer četrtrke,
sobote in ponedeljke od 9. ure zjutraj do 1. popoldne.

Ravnateljstvo zastavljalnice.

V Gorici, 29. oktobra 1906,

J. Eichinger

Dunaj I. Milchgasse 2.

Prodaja devocijona-
nalije, rožne vence,
mašne obleke, pisalne
potrebščine ter se pri-
poroča častiti duhov-
ščini.

Odlikovan od
njegove svetost
Pija X.

Delavnica cerkvenih posod
in cerkvenega orodja

Fr. Leban,

Gorica,

Magistratna ulica šte. 8.

Priporoča preč. duhov-
ščin svojo delavnico cer-
kvenega orodja in cerkve-
nih posod, svečnikov itd.,
vsakovrstnih kovin v vsa-
kem slogu po najnižjih
cenah. Popravlja in pre-
navlja stare reči.

Blago se razpošilja franke.